

Bilag.

Oversigt

over

de Bestemmelser, hvorefter en af det offentlige ydet Hjælp ikke medfører Fattighjælps Virkning.

Understøttelse af det offentlige i Forsørgelsesøjemed ydes af Stat, Kommune eller de kommunale Hjelpekasser (jfr. Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907). Endvidere bemærkes, at Lov Nr. 67 af 9. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen ikke har ophævet de særlige Forpligtelser, der paahvilede forskellige anerkendte Trossamfund til at yde Fattighjælp til deres Medlemmer; Hjælp, der ydes af disse Trossamfund, har — ogsaa efter Fattiglovens Ikrafttræden — Karakteren af Fattighjælp og omfattes saaledes af Begrebet: Hjælp af det offentlige. De nævnte Trossamfund er: det mosaiske Trossamfund i Kjøbenhavn (jfr. Plan 1. Juli 1799 § 3, Regl. 29. Marts 1814 § 22), den fransk-reformerte Menighed i Kjøbenhavn (jfr. Kskr. 8. Oktober 1833 med Note), det mosaiske Trossamfund, den katolske og den reformerte Menighed i Fredericia (Lov 11. Febr. 1863 § 17, Kmskr. 15. August 1865, 11. November 1892 i G. R.). Derimod kan Hjælp af Legater eller i Stiftelser ikke henregnes til „Hjælp af det offentlige“. Ifølge Overrettsdom af 9. September 1889 (U. f. R. 1889 S. 1192) er saaledes et Lem i Scheels Hospital i Herfølge ikke anset som nydende Fattigunderstøttelse. Understøttelse, der ydes i Henhold til Lov Nr. 96 af 10. Maj 1912 om Menighedsraad § 19, falder ligeledes udenfor Begrebet „Hjælp af det offentlige“.

Fra den almindelige Hovedregel, at Hjælp af det offentlige medfører Fattighjælps Virkning, er der saavel ved selve Fattigloven af 9. April 1891 med de dertil sig sluttende senere, supplerende Love som ved andre Lovbestemmelser m. v. hjemlet forskellige Undtagelser, nemlig:

A. Ifølge Fattigloven af 9. April 1891:

§ 44, hvorefter Udgifter til Læge, Jordemoder samt Begravelsesomkostninger med tilhørende Pligtarbejde i Forhold til den understøttede ikke betragtes som Fattighjælp.

§ 61, der ifølge Lov Nr. 117 af 27de Maj 1908 om en forandret Affattelse af §§ 27 og 61 i Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9. April 1891, jfr. Lov Nr. 35 af 20. Marts 1901, nu lyder saaledes:

„De Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold, Forsørgelse, Kur og Pleje for blinde, døvstumme, Idioter, sindssyge, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, tuberkuløse, skrofuløse og Lupuspatienter, betragtes ikke som Fattighjælp, for saa vidt de paagældende er anbragt paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn er anbragt hos private“.